

Εισήγηση του εκπροσώπου της Ε.Π.Δ.Α. στην εκδήλωση - συζήτηση με τίτλο: 'Αποτελεσματική αστυνομία' - αποτελεσματική περιστολή δικαιωμάτων

[Εισήγηση του εκπροσώπου της Ε.Π.Δ.Α. (Δ. Μπελαντή) στην εκδήλωση - συζήτηση, που διοργάνωσε η τελευταία, με τίτλο: «" Αποτελεσματική αστυνομία" - αποτελεσματική περιστολή δικαιωμάτων», την 14^η Δεκεμβρίου 1995 στον Δ.Σ.Α.]

&#160

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Φίλες και φίλοι,

Η Ε.Π.Δ.Α. σάς ευχαριστεί για την παρουσία σας στη σημερινή μας εκδήλωση.

Ατέλειωτη σειρά περιστατικών, των οποίων καθημερινά όλοι γινόμαστε μάρτυρες, σηματοδοτεί την πορεία σκλήρυνσης του κρατικού αυταρχισμού, ενίσχυσης του αστυνομικού και δικαστικού κράτους, αμφισβήτησης των βασικών κοινωνικών και πολιτικών ελευθεριών, εμπέδωσης και νομιμοποίησης της κρατικής καταστολής και των μηχανισμών της. Μιας καταστολής ολοένα και πιο απαραίτητης για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αντιστάσεων που γεννά και θα γεννά η κοινωνική περιθωριοποίηση, η ανεργία, η βίαιη αποβολή όλο και περισσότερων από την παραγωγή και την απασχόληση και η συρρίκνωση των απολαβών των υπολοίπων και ακόμα η αμφισβήτηση των κυρίαρχων θεσμών και αξιών, της εμπορευματοποίησης και της show- business, της medio-κρατίας και των κοινωνικών συμπεριφορών που το σύστημα θέλει να επιβάλλει, ιδιαίτερα στη νεολαία:

- Αστυνομικά μπλόκα πολυμελών περιπόλων με τα αυτόματα προτεταμένα σταματούν περαστικούς, εποχούμενους και μη, τους στήνουν όρθιους στον τοίχο για σωματική έρευνα και συχνά τους οδηγούν στο Τμήμα για «εξακρίβωση στοιχείων», ενώ συχνά τους προπηλακίζουν ή τους χτυπούν, ακόμη και δημόσια, καταπατώντας κάθε έννοια αξιοπρέπειας και ελευθερίας, επιδεικνύοντας απροσημάτιστα στον κόσμο ποιος είναι το κράτος, έστω και αν εκείνος που υπέδειξε πρώτος στους Αστυνομικούς ότι «Εσείς είστε το κράτος», έχει πάψει να κυβερνά.

- Εισαγγελικές αρχές αυστηρά επιλεκτικές στην άσκηση αυτεπάγγελτων διώξεων εναντίον όσων κρίνουν ότι ενοχλούν την εξουσία, ποινικοποιούν κάθε αντικαθεστωτικό δημόσιο λόγο ως «εγκωμιασμό εγκλημάτων», την ίδια ώρα που εγκυρότεροι συνομιλητές εγκωμιαστές ένστολων εγκληματιών διαλαλούν σε όλους τους τόνους «Διώστε τα τα βρωμόπαιδα» και μένουν στο απυρόβλητο. Παραπέμπουν με άνεση διαδηλωτές και καταληψίες, αφήνοντας ακαταδίωκτους εκείνους που αποδεδειγμένα τους ξυλοκοπούν ή και τους τραυματίζουν θανάσιμα, ενώ στις σπάνιες περιπτώσεις που μηνύονται από τους παθόντες, οι δικογραφίες μένουν ανενεργές στα γραφεία. Διώκουν για διέγερση των πολιτών σε διχόνοια όσους τόλμησαν να εκφράσουν μια διαφορετική φωνή για την ονομασία της ΠΓΔΜ και τα μειονότητες, την ώρα που εφημερίδες που καλούν τον Ελληνικό Στρατό να καταλάβει τη Β. Ήπειρο, κυκλοφορούν ελεύθερες και ποινικά ανενόχλητες.

- Δικαστές που γεμίζουν τις φυλακές επιβάλλοντας εξοντωτικές ποινές για μικροαδικήματα, ιδίως σε περιθωριοποιημένους και αλλοδαπούς, παράγουν ανθρώπινα σκουπίδια - αναφλέξιμα στη μεγάλη χωματερή των φυλακών με τα ιδιαίτερα, γνωστά και επίσης ανέγγιχτα χαρακτηριστικά της μικρής αυτής κοινωνίας, που απαντά όλο και πιο συχνά με θύελλες σαν εκείνη του προηγούμενου μήνα. Δίκες, που διεξάγονται όλο και πιο συνοπτικά (φόρτος εργασίας άλλωστε), καθιστώντας σχετικά και διαπραγματεύσιμα ουσιαστικά και δικονομικά δικαιώματα, περιορίζοντας και περιστέλλοντας τον ρόλο του συνηγόρου - υπερασπιστή.

Και ας μην επικαλούνται πάντοτε, το άλλοθι των πιέσεων της εκτελεστικής εξουσίας. Ασκούν ίδια εξουσία, στην ίδια κατεύθυνση, την οποία μάλιστα επιδιώκουν με επιτυχία ως τώρα και να αυτονομήσουν και να ισχυροποιήσουν σε σχέση με τις άλλες. Και δεν έχουν ανάγκη τις πιέσεις κανενός για να αποδώσουν στο έργο τους. Άλλωστε και οι τυχόν παρεκτροπές δεν περνούν απαρατήρητες από το άγρυπνο μάτι της ηγεσίας τους, μια δημόσια σύσταση της οποίας είναι πάντα αρκετή για να επαναφέρει την τάξη, όπως στην πρόσφατη δίκη των συλληφθέντων του Πολυτεχνείου διαπιστώσαμε.

- Μηχανισμοί ιδεολογικής παρέμβασης και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, Μ.Μ.Ε. και «δημόσια πρόσωπα» δείχνουν να κατορθώνουν την εμπέδωση ενός κλίματος ανοχής και συναίνεσης της καταστολής και του αυταρχισμού στην κοινωνία. Μια κοινωνία ιδιώτευσης, εξατομίκευσης, αδιαφορίας και παθητικοποίησης, χωρίς συλλογικά ιδανικά και οράματα.

- Η αστυνομική κατασταλτική βία νομιμοποιείται στη συνείδηση του αδηφάγου καταναλωτή στρεβλών και μισών «ειδήσεων», και συζητήσεων στρογγυλής τραπέζης, όπου γυρολόγοι των καναλιών και επαγγελματίες δημοσιολόγοι καταδικάζουν την κοινωνική αντίσταση σε θάνατο.

- Ο κοινωνικός ρατσισμός διαβρώνει κάθε μέρα και περισσότερο την ελληνική κοινωνία και αναπαράγεται καθημερινά σε κάθε πεδίο («πυροβόλησε, διότι τους πέρασε για Αλβανούς»).

- Η κατάργηση του Πανεπιστημιακού άσυλου συναντά όλο και περισσότερους υποστηρικτές, ακόμη και ανάμεσα στους οπαδούς της Αριστεράς, που εξακολουθεί να μένει αμήχανη και χωρίς αντανάκλαστικά. Θρηγούν όλοι τα 25 εκ. των ζημιών της κατάληψης όταν τα δισ του Κοσκωτά και της ΑΓΕΤ έχουν πετάξει ενώ οι υπεύθυνοι κυβερνούν ελεύθεροι και παραδίδουν μαθήματα ήθους στη νεολαία.

- Οι χθεσινοί αγανακτισμένοι πολίτες τείνουν να οργανωθούν σε παρακράτος, έτοιμο ακόμη και να επέμβει αναπληρώνοντας την Αστυνομία. Ενώ αλλού, οι δημότες ξεγείρονται, κλείνουν τους δρόμους και ανάβουν φωτιές σε οδοφράγματα, ζητώντας περισσότερη αστυνόμευση στην περιοχή.

- Οι παραδοσιακές φωνές κοινωνικής ευαισθησίας σιγούν. Έχουν και αυτές ενσωματωθεί στη συντηρητικοποίηση της εποχής.

- Ο Δ.Σ.Α. σιγεί και αυτός. Γιατί χάθηκε η άλλοτε συχνή και δυναμική παρέμβασή του. Γιατί έπαψε να υπάρχει και δεν συστάθηκε ξανά η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων. Γιατί οι δικηγόροι αφήνονται μόνοι στην καθημερινή τους πρακτική να αντιμετωπίζουν με ατομικούς όρους τις αυθαιρεσίες.

Επιτέλους κάτι πρέπει να γίνει. Και αν παρ' όλη την ύφεση που περιγράψαμε, η κοινωνία δεν παύει να γεννά τις αντιστάσεις της, όσο και αν μοιάζουν να έρχονται από το πουθενά, νοιώθουμε και εμείς, την ανάγκη να ενεργοποιήσουμε και να συντονίσουμε τις δικές μας.

Ας είναι η σημερινή εκδήλωση μια αρχή.